

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 94

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 februarie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		88. — Hotărâre privind echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea mutuală a conformității acestora	6–16
1.593/2002. — Hotărâre privind aprobarea Planului național de pregătire, răspuns și cooperare în caz de poluare marină cu hidrocarburi	1–6		

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Planului național de pregătire, răspuns și cooperare în caz de poluare marină cu hidrocarburi

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 2 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2000 pentru aderarea României la Convenția internațională privind pregătirea, răspunsul și cooperarea în caz de poluare cu hidrocarburi, adoptată la Londra la 30 noiembrie 1990, aprobată prin Legea nr. 160/2000,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Planul național de pregătire, răspuns și cooperare în caz de poluare marină cu hidrocarburi, denumit în continuare *Plan*, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Fondurile necesare pentru acoperirea cheltuielilor de intervenție în caz de poluare marină cu hidrocarburi se asigură de la bugetul de stat în bugetele anuale ale Ministerului Apelor și Protecției Mediului, Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței și Ministerului

de Interne până la preluarea efectivă a structurilor unificate de protecție civilă de către Ministerul Administrației Publice.

Art. 3. — Consiliul Județean Constanța asigură spațiul și condițiile de funcționare pentru Secretariatul permanent al Comandamentului Operativ pentru Depoluare Marină, prevăzut la art. 7 din anexă.

Art. 4. — Prezenta hotărâre intră în vigoare în termen de 90 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINIȘTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul apelor și protecției mediului,
Petru Lificiu

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,
Miron Tudor Mitrea

Ministru de interne,
Ioan Rus

Ministrul apărării naționale,
Ioan Mircea Pașcu

București, 18 decembrie 2002.
Nr. 1.593.

PLANUL NAȚIONAL de pregătire, răspuns și cooperare în caz de poluare marină cu hidrocarburi

CAPITOLUL I Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

Sistemul național pentru pregătire, răspuns și cooperare în caz de poluare marină cu hidrocarburi

Art. 1. — (1) În scopul aplicării prevederilor art. 6 din Convenția internațională privind pregătirea, răspunsul și cooperarea în caz de poluare cu hidrocarburi, adoptată la Londra la 30 noiembrie 1990, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 14/2000, aprobată prin Legea nr. 160/2000, se stabilește un sistem național de acțiune împotriva incidentelor de poluare cu hidrocarburi, denumit în continuare *sistem național*.

(2) Sistemul național reprezintă ansamblul măsurilor de pregătire și răspuns împotriva poluării cu hidrocarburi și cuprinde unitățile prevăzute în art. 7 și 8. În cadrul sistemului național se desemnează:

A. Ca autorități naționale responsabile:

a) pentru coordonarea activităților legate de funcționarea sistemului național, elaborarea Planului și reactualizarea acestuia, Ministerul Apelor și Protecției Mediului, prin direcția sa de specialitate; ca punct de contact național cu autoritățile internaționale în domeniu;

b) pentru organizarea acțiunilor de intervenție: la uscat, Comandamentul Protecției Civile, iar pentru operațiuni maritime, Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, prin Autoritatea Navală Română;

c) pentru siguranța navigației, în conformitate cu regulile pentru prevenirea și combaterea poluării de la nave, Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, prin Autoritatea Navală Română;

d) pentru forțele navale, Ministerul Apărării Naționale, prin Statul Major al Forțelor Navale.

B. Ca puncte naționale operaționale de contact, denumite în continuare *PNOC*, responsabile de primirea și transmiterea rapoartelor privind poluarea marină cu hidrocarburi:

a) Autoritatea Navală Română, denumită în continuare *ANR*, pentru incidentele de poluare de la nave;

b) Administrația Națională „Apele Române” — Direcția Apelor Dobrogea—Litoral, denumită în continuare *AN Apele Române—DADL*, pentru evenimentele de poluare costieră.

(3) Atribuțiile Comandamentului Protecției Civile și ale inspectoratelor de protecție civilă județene, prevăzute în prezentul Plan, vor fi îndeplinite de acestea până la organizarea lor ca Inspectorat General pentru Situații de Urgență, respectiv servicii publice comunitare pentru situații de urgență, prin preluarea efectivă de către Ministerul Administrației Publice a structurilor unificate de protecție civilă.

(4) Planul este parte integrantă a sistemului național.

SECȚIUNEA a 2-a

Scop, domeniu de aplicare și definiții

Art. 2. — (1) Planul are ca scop aplicarea prevederilor Convenției internaționale privind pregătirea, răspunsul și cooperarea în caz de poluare cu hidrocarburi, adoptată la Londra la 30 noiembrie 1990, denumită în continuare *OPRC 1990*, pe litoralul românesc, marea teritorială și zona economică exclusivă a României, pentru a face față prompt și eficient incidentelor de poluare cu hidrocarburi, în vederea protejării mediului marin, a zonei de coastă, a vieții și sănătății oamenilor. Planul include cerințele impuse pentru organizarea la nivel național a pregătirii, cooperării și intervenției în cazul producerii unor incidente de poluare, modul de acțiune la primirea unui raport privind poluarea cu hidrocarburi, promovarea

cooperării internaționale și a cercetării în domeniul combaterii poluării marine cu hidrocarburi.

(2) Coordonarea la nivel național a activităților legate de aplicarea Planului se realizează de către Ministerul Apelor și Protecției Mediului, în cooperare cu Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, Ministerul de Interne, Ministerul Administrației Publice și Ministerul Apărării Naționale, ce au responsabilități privind coordonarea acțiunilor de pregătire, cooperare și răspuns, prin direcțiile de specialitate și unitățile din subordine desemnate în prezentul Plan.

Art. 3. — (1) Pentru interpretarea uniformă a Planului, sensul termenilor folosiți este cel definit corespunzător în art. 2 din *OPRC 1990* și în Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, republicată.

(2) În sensul prezentului Plan, termenii de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *gravitatea incidentului* — aprecierea amplitudinii fenomenului de poluare produs sau pe cale de a se produce, în funcție de cantitatea de hidrocarburi descărcate sau pe cale de a fi descărcate. În scopul prezentului Plan, se disting trei clase de poluare:

— poluare marină minoră — nivel 1 — mai puțin de 7 tone de hidrocarburi descărcate;

— poluare marină medie — nivel 2 — între 7 și 700 tone de hidrocarburi descărcate;

— poluare marină majoră — nivel 3 — peste 700 tone de hidrocarburi descărcate sau care este asimilată situației de dezastru;

b) *coordonator general* — persoana responsabilă pentru coordonarea generală a răspunsului în cazul unei poluări majore — nivel 3 sau medii — nivel 2;

c) *coordonator operațiuni maritime* — persoana responsabilă pentru organizarea operațiilor de depoluare marină;

d) *coordonator operațiuni terestre* — persoana responsabilă pentru organizarea operațiilor de depoluare a zonelor marine de coastă;

e) *zone sensibile* — zonele ale căror resurse pot fi puse în pericol în cazul unui incident de poluare;

f) *pregătire* — ansamblul activităților de prevenire (dispecerat, control, asigurare a sistemului informațional, alarmare, gestionarea bazei de date, elaborare de metodologii, reglementări, acte legislative, pregătirea teoretică și practică — exerciții), de asigurare a suportului decizional (observare, avertizare, raportare, cercetare, prognoză) și de organizare și asigurare a forțelor, mijloacelor și materialelor de intervenție;

g) *răspuns* — ansamblul măsurilor operative pentru activitatea de intervenție și combatere efectivă în caz de incident și al măsurilor de restabilire a situației normale după încetarea incidentului, la nivel național și/sau regional;

h) *cooperare* — ansamblul măsurilor pentru asigurarea activităților de pregătire și răspuns în caz de incident și al măsurilor de restabilire a situației normale după încetarea incidentului, la nivel național și/sau regional.

CAPITOLUL II

Bazele pregătirii pentru intervenția în caz de poluare marină cu hidrocarburi

SECȚIUNEA 1

Planuri de urgență

Art. 4. — (1) Atunci când navighează/stăționează în apele maritime aflate sub jurisdicția României, fiecare petrolier cu un tonaj brut de 150 sau mai mult și fiecare navă, alta decât un petrolier, cu un tonaj brut de 400 sau mai mult, indiferent de pavilionul pe care îl arborează, trebuie să aibă la bord un

plan de urgență pentru combaterea poluării cu hidrocarburi, întocmit în conformitate cu cerințele minimale de conținut stabilite prin Regula 26 din anexa I la Convenția internațională din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, modificată prin Protocolul încheiat la Londra la 17 februarie 1978, la care România a aderat prin Legea nr. 6/1993 — MARPOL 73/78, și aprobat de autoritățile competente ale statului pavilionului. Pentru navele care arborează pavilionul român planul se aprobă de către ANR.

(2) Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, prin ANR, are competența de a controla navele care arborează pavilionul statului român, precum și navele care arborează pavilionul altor state, aflate într-un port sau la un terminal în mare sub jurisdicție română, asupra existenței la bord a planului de urgență prevăzut la alin. (1).

(3) Controlul existenței la bordul navelor militare a planului de urgență prevăzut la alin. (1) va fi executat de către organele proprii specializate din cadrul Statului Major al Forțelor Navale și al celor ierarhic superioare.

Art. 5. — (1) Fiecare unitate de foraj marin trebuie să aibă la bord un plan de urgență pentru prevenire și intervenție în caz de poluare cu hidrocarburi, obligație ce revine operatorului, precum și dotarea necesară, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(2) Planul de urgență al unităților de foraj marin va fi aprobat de ANR și de AN Apele Române.

(3) Platformele marine fixe de extracție a petrolului trebuie să aibă un plan de urgență pentru prevenirea și intervenția în caz de poluare cu hidrocarburi, elaborat de operatorul acestora și aprobat de AN Apele Române.

(4) Pentru fiecare port și instalație de manipulare a hidrocarburilor operatorii acestora sunt obligați să posede un plan de urgență pentru combaterea poluării cu hidrocarburi, aprobat de AN Apele Române.

(5) Planurile de urgență aprobate potrivit art. 4 alin. (1) și art. 5 alin. (1) vor fi păstrate în copie la ANR, iar cele aprobate potrivit art. 5 alin. (3) și (4) vor fi păstrate în copie la AN Apele Române—DADL.

(6) AN Apele Române va controla îndeplinirea prevederilor alin. (3) și (4) de către operatorii portuari și ai instalațiilor de manipulare a hidrocarburilor, conform competențelor.

SECȚIUNEA a 2-a

Procedura de raportare a poluării cu hidrocarburi

Art. 6. — (1) Comandanții navelor maritime care arborează pavilionul român, conducătorii unităților de foraj marin, ai porturilor și instalațiilor de manipulare a hidrocarburilor au obligația să raporteze neîntârziat ANR orice incident de poluare cu hidrocarburi constat, produs de navă, de unitatea de foraj marin, respectiv de instalația portuară de manipulare a hidrocarburilor ori de alte nave, precum și prezența hidrocarburilor pe apă.

(2) Piloții aeronavelor civile sau militare românești au obligația să raporteze neîntârziat centrului de control al traficului aerian orice incident de poluare cu hidrocarburi observat pe apă.

(3) Centrul de control al traficului aerian va asigura transmiterea operativă a informațiilor primite conform alin. (2) la ANR sau, după caz, la AN Apele Române—DADL.

(4) Orice persoană care observă o descărcare de hidrocarburi sau prezența hidrocarburilor în zona de coastă va comunica aceasta de urgență AN Apele Române—DADL.

SECȚIUNEA a 3-a

Organizarea generală a intervenției

Art. 7. — (1) Se înființează Comandamentul Operativ pentru Depoluare Marină, denumit în continuare *C.O.D.M.*, organism de planificare și coordonare a activităților în caz de poluare marină cu hidrocarburi.

(2) *C.O.D.M.* este condus de un coordonator general în persoana prefectului județului Constanța și de un coordonator general adjunct în persoana președintelui Consiliului Județean Constanța sau, în lipsa acestora, de către înlocuitorii legali și este constituit din reprezentanții desemnați ai următoarelor instituții:

a) Ministerul Apelor și Protecției Mediului:

— AN Apele Române—DADL;

— Inspectoratul de Protecție a Mediului Constanța;

— Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării”;

b) Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței:

— ANR;

— Grupul de Intervenții și Salvare Navală — Constanța;

— Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime Constanța” — S.A.;

c) Ministerul Administrației Publice, după preluarea efectivă de la Ministerul de Interne a structurilor unificate ale inspectoratelor de protecție civilă, precum și a brigăzilor și grupurilor de pompieri militari;

d) Ministerul de Interne:

— inspectoratele de protecție civilă ale județelor Constanța și Tulcea, până la preluarea efectivă a acestor structuri de către Ministerul Administrației Publice;

— Brigada de Pompieri „Dobrogea” a Județului Constanța, până la preluarea efectivă a acestei structuri de către Ministerul Administrației Publice;

— Inspectoratul Județean al Poliției de Frontieră Constanța;

— inspectoratele de poliție ale județelor Constanța și Tulcea;

— Comandamentul de Jandarmi Teritorial Constanța;

e) Ministerul Apărării Naționale:

— Statul Major al Forțelor Navale;

f) Consiliul Județean Constanța.

(3) *C.O.D.M.* își desfășoară activitatea în sediul Inspectoratului de Protecție Civilă Județeană Constanța, denumit în continuare *IPCJ*, asigurat de Consiliul Județean Constanța, este împuternicit să acționeze în zona de acoperire a Planului și funcționează ca un centru național de intervenție de urgență, cu rol de bază operativă a tuturor acțiunilor de combatere a poluărilor marine, numai în caz de declanșare a Planului sau în cadrul cooperării regionale.

(4) Secretariatul permanent al *C.O.D.M.*, structură specializată pentru depoluare marină, este asigurat de Secretariatul tehnic al Comisiei județene de apărare împotriva dezastrelor din cadrul *IPCJ*. Pe timpul intervenției Secretariatul permanent este completat cu câte un reprezentant de la fiecare dintre instituțiile prevăzute la alin. (2) lit. a)—e), îndeplinind rolul de Secretariat tehnic al *C.O.D.M.*

(5) *C.O.D.M.* are în subordine, în caz de răspuns, următoarele structuri:

a) divizia pentru operațiuni maritime, localizată la ANR, constituită din forțele de intervenție stabilite de *C.O.D.M.*, care acționează pe mare, și este condusă de reprezentantul ANR, în calitate de coordonator al operațiunilor maritime ale *C.O.D.M.*;

b) divizia pentru operațiuni terestre, localizată la *IPCJ*, constituită din forțele de intervenție stabilite de *C.O.D.M.*, care acționează pe uscat, și este condusă de șeful *IPCJ*, în calitate de coordonator al operațiunilor terestre ale *C.O.D.M.*

(6) Forțele de intervenție care participă în cadrul celor două divizii de operațiuni vor acționa numai la solicitarea *C.O.D.M.*

(7) *C.O.D.M.* își va elabora regulamentul de organizare și funcționare, care va fi aprobat prin ordin comun al ministrului apelor și protecției mediului, ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței, ministrului de interne și ministrului administrației publice.

Art. 8. — (1) Se înființează Comitetul Consultativ pentru Depoluare Marină, ca organism consultativ al prefectului județului Constanța, cu activitate nepermanentă, constituit din

specialiști nominalizați din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Apelor și Protecției Mediului, Ministerului de Interne, Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, Ministerului Administrației Publice, Ministerului Industriei și Resurselor, Ministerului Sănătății și Familiei, Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Turismului, Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, Consiliului Județean Constanța, Consiliului Județean Tulcea, precum și din reprezentanți ai Comandamentului Protecției Civile, Direcției Vămirilor Constanța, Administrației Naționale „Apele Române”, Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare Marină „Grigore Antipa” — I.N.C.D.M. Constanța, Institutului de Cercetări în Transporturi, Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare „Delta Dunării” — I.N.C.D.D.D. Tulcea, Companiei Naționale „Institut Național de Meteorologie, Hidrologie și Gospodărire a Apelor” — S.A., Societății Comerciale „Oil Terminal” — S.A. Constanța, Societății Naționale „Petrom” — S.A., sucursala „Petromar”, Centrului de Perfecționare a Personalului din Marina Civilă și Calificare Personal pentru Exploatare Portuară Constanța, șantiierelor navale din Constanța, Midia și Mangalia, precum și ai altor unități cu competență în domeniu.

(2) Comitetul Consultativ pentru Depoluare Marină oferă unităților nominalizate în prezentul Plan consultanță la solicitarea C.O.D.M.

CAPITOLUL III

Răspunsul la incidentele de poluare marină cu hidrocarburi

SECȚIUNEA 1

Acțiunile în cazul raportării unei poluări marine cu hidrocarburi

Art. 9. — (1) În cazul primirii de către punctele naționale operaționale de contact a unui raport sau sesizări privind un incident de poluare, prin sistemul informațional și de comunicații, se vor anunța imediat și celelalte structuri care sunt prevăzute în Plan.

(2) Informațiile primite conform alin. (1) sunt verificate, potrivit competențelor legale, de către ANR și/sau AN Apele Române — DADL, în calitate de organisme constatatoare ale poluării.

(3) În cazul în care incidentul de poluare cu hidrocarburi este apreciat ca o poluare minoră sau medie, organismul constator prevăzut la alin. (2) atenționează de urgență poluatorul, precum și pe comandantul navelor, conducătorii unităților de foraj marin, ai operatorilor portuari și ai instalațiilor de manipulare a hidrocarburilor, cele mai apropiate, prin conducătorii instituțiilor respective, în vederea activării planurilor de urgență proprii. De asemenea, organismul constator al poluării propune coordonatorului general sau, în lipsa acestuia, înlocuitorului său legal, în funcție de gravitatea și originea accidentului, aplicarea parțială sau totală a Planului.

(4) În cazul în care incidentul de poluare cu hidrocarburi este apreciat ca o poluare marină majoră sau medie pe care să devină majoră, organismul constator propune coordonatorului general convocarea Secretariatului tehnic al C.O.D.M. prevăzut la art. 7 alin. (4).

(5) Organismul constator își completează informațiile prin deplasare la locul incidentului, în cazul în care condițiile hidro-meteorologice permit acest lucru.

Art. 10. — (1) Dacă este necesară aplicarea Planului, coordonatorul general dispune convocarea la sediul IPCJ de către Secretariatul tehnic a reprezentanților instituțiilor care formează C.O.D.M.

(2) În cadrul întâlnirii cu reprezentanții instituțiilor din C.O.D.M., care este prezidată de coordonatorul general sau de locuitorul acestuia, se analizează toate informațiile disponibile, se propun și se dezbate acțiunile ce urmează a fi întreprinse. Se va acorda prioritate măsurilor care asigură limitarea

poluării, protejarea zonelor sensibile și recuperarea hidrocarburilor în larg.

Art. 11. — În funcție de efectele poluării și de capacitățile naționale, cu aprobarea primului-ministru, coordonatorul general poate solicita participare internațională.

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile C.O.D.M. și ale instituțiilor din sistemul național

Art. 12. — C.O.D.M. are următoarele atribuții principale:

a) elaborează regulamentul de organizare și funcționare;

b) evaluează efectele incidentului de poluare marină majoră cu hidrocarburi;

c) elaborează decizia de intervenție, schema fluxului decizional și acțiunile la primirea unui raport privind poluarea cu hidrocarburi;

d) coordonează răspunsul;

e) coordonează pregătirea sistemului național de răspuns;

f) asigură fluxul informațional și de comunicații;

g) constituie o bază de date cuprinzând hărțile cu zonele de risc, cu zonele sensibile și ariile ce trebuie protejate, informații statistice privind curenții marini și parametrii hidro-meteorologici;

h) identifică, elaborează și actualizează lista forțelor de intervenție cu echipamentele de răspuns și comunicație care aparțin unităților ce fac parte din sistemul național;

i) elaborează formatul standard de raportare a poluării (Polrep) în conformitate cu normele Organizației Maritime Internaționale;

j) face propuneri pentru participare internațională, conform art. 11;

k) urmărește recuperarea pagubelor de la poluatorul care a produs incidentul de poluare majoră;

l) participă cu forțe și mijloace de intervenție la solicitarea altor state, în cazul poluărilor marine cu hidrocarburi, în cadrul cooperării regionale;

m) asigură notificarea autorităților statelor vecine, în cazul poluărilor marine majore cu hidrocarburi cu caracter transfrontalier;

n) stabilește necesarul de resurse pentru aplicarea Planului și modul de utilizare a acestora;

o) asigură informarea autorităților naționale și a publicului;

p) elaborează normativul-cadru de dotare necesar funcționării C.O.D.M.;

q) stabilește proiectele de cooperare internațională;

r) întocmește programul de exerciții periodice;

s) identifică și stabilește cursurile de pregătire periodică a personalului din unitățile care fac parte din sistemul național;

t) asigură organizarea administrativă și financiară în cazul intervențiilor;

u) asigură elaborarea ghidurilor metodologice de prevenire și răspuns;

v) elaborează Regulamentul de organizare și funcționare al Comitetului Consultativ pentru Depoluare Marină.

Art. 13. — Inspectoratul de Protecție Civilă Județean Constanța, în calitate de coordonator al operațiunilor terestre, are următoarele atribuții principale:

a) asigură Secretariatul permanent al C.O.D.M.;

b) coordonează și urmărește implementarea deciziilor C.O.D.M., informând periodic despre stadiul de îndeplinire a acestora;

c) asigură rezolvarea problemelor curente ale C.O.D.M. și funcționarea fluxului informațional decizional cu celelalte instituții și organisme implicate în acțiunile de răspuns în cazul poluării marine cu hidrocarburi;

d) creează și gestionează baza de date necesară prevenirii, limitării și înlăturării efectelor generate de poluările marine cu hidrocarburi;

e) prezintă împreună cu celelalte instituții reprezentate în C.O.D.M. analize de fundamentare a necesarului de mijloace financiare și materiale pentru aplicarea Planului;

f) coordonează elaborarea regulamentelor de organizare și funcționare ale C.O.D.M. și Comitetului Consultativ pentru Depoluare Marină și le prezintă spre aprobare prefectului;

g) asigură planificarea exercițiilor de simulare și conduce nemijlocit activitățile de pregătire pe uscat;

h) coordonează acțiunile de evaluare a pagubelor și a costurilor pentru limitarea și înlăturarea efectelor incidentelor de poluare marină majoră;

i) propune C.O.D.M. participarea la activitățile de pregătire organizate pe plan național sau internațional privind răspunsul în caz de poluare marină majoră cu hidrocarburi.

Art. 14. — ANR, în calitate de coordonator al operațiunilor maritime, are următoarele atribuții principale:

a) constată poluarea marină produsă de nave, potrivit competențelor;

b) conduce toate acțiunile pe mare în cadrul diviziei pentru operațiuni maritime;

c) organizează activitatea PNOC pentru incidentele de poluare de la nave;

d) centralizează și ține la zi evidența tuturor acțiunilor de depoluare efectuate pe mare, de la convocarea Secretariatului tehnic al C.O.D.M. și până la încheierea operațiunilor, în cazul fiecărui incident de poluare marină majoră, inclusiv a costurilor acestora;

e) asigură legătura cu Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței și cu Organizația Maritimă Internațională, furnizând permanent informațiile necesare;

f) participă la evaluarea efectelor și stabilirea cauzelor ce au determinat incidentul de poluare marină majoră în zona sa de competență;

g) asigură participarea unui reprezentant în Secretariatul tehnic al C.O.D.M.;

h) coordonează efectuarea exercițiilor de simulare pe mare în cadrul sistemului național.

Art. 15. — Inspectoratul Județean al Poliției de Frontieră Constanța îndeplinește următoarele atribuții:

a) supraveghează și cercetează cu privire la riscul producerii, constată și raportează producerea incidentelor de poluare marină cu hidrocarburi în zona de competență;

b) execută misiuni specifice, la solicitarea C.O.D.M.;

c) participă la evaluarea efectelor și stabilirea cauzelor ce au determinat incidentul de poluare marină majoră în zona sa de competență;

d) asigură participarea unui reprezentant în Secretariatul tehnic al C.O.D.M.

Art. 16. — Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime Constanța” — S.A. îndeplinește următoarele atribuții:

a) participă la intervențiile de depoluare, la solicitarea C.O.D.M.;

b) participă la evaluarea efectelor și stabilirea cauzelor ce au determinat incidentul de poluare în zona sa de competență;

c) asigură participarea unui reprezentant în Secretariatul tehnic al C.O.D.M.

Art. 17. — Grupul de Intervenții și Salvare Navală Constanța are următoarele atribuții:

a) participă la intervențiile de depoluare, la solicitarea C.O.D.M.;

b) intervine cu forțele și mijloacele disponibile pentru îndeplinirea sarcinilor ce îi revin privind prevenirea și intervenția în caz de poluare marină majoră cu hidrocarburi;

c) participă la evaluarea efectelor și stabilirea cauzelor ce au determinat incidentul de poluare marină majoră cu hidrocarburi în zona sa de competență;

d) asigură participarea unui reprezentant în Secretariatul tehnic al C.O.D.M.

Art. 18. — AN Apele Române—DADL îndeplinește următoarele atribuții:

a) constată poluarea, conform competențelor legale;

b) acționează, la solicitarea C.O.D.M., cu echipamente de combatere a poluării cu hidrocarburi pentru zona de coastă și evaluează costurile corespunzătoare acțiunilor de intervenție;

c) participă în cadrul C.O.D.M. la stabilirea cauzelor ce au determinat incidentul de poluare, la evaluarea efectelor, precum și la celelalte acțiuni desfășurate de divizia pentru operațiuni terestre la intervenția în caz de incident de poluare marină majoră cu hidrocarburi;

d) creează și ține la zi o bază de date computerizată privind plajele, calitatea apei mării, calitatea sedimentelor, facilitățile pentru acvacultură, calitatea efluenților evacuați în mare și secțiunile corespunzătoare, locurile de deversare a apelor uzate în mare;

e) centralizează și ține la zi evidența tuturor acțiunilor de depoluare efectuate în zona costieră de la activarea C.O.D.M. și până la încheierea operațiunilor, în cazul fiecărui incident de poluare marină majoră, inclusiv a costurilor acestora;

f) organizează seminarii și instruirii ale publicului în vederea protejării zonelor umede, cooperând în acest sens cu instituțiile de profil și organizațiile neguvernamentale;

g) organizează activitatea PNOC pentru incidentele de poluare în zona costieră;

h) asigură participarea unui reprezentant în Secretariatul tehnic al C.O.D.M.

Art. 19. — Inspectoratele de protecție a mediului Constanța și, respectiv, Tulcea îndeplinesc următoarele atribuții:

a) previn poluările accidentale prin măsurile prevăzute de lege;

b) identifică amplasamente pentru depozitarea temporară a hidrocarburilor recuperate;

c) asigură participarea unui reprezentant în Secretariatul tehnic al C.O.D.M.;

d) participă la evaluarea efectelor și stabilirea cauzelor ce au determinat incidentul de poluare marină majoră cu hidrocarburi.

Art. 20. — Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării” îndeplinește următoarele atribuții:

a) creează și ține la zi o bază de date privind locurile de iernat și cuibărit, precum și alte zone sensibile din zona sa de competență;

b) participă cu forțe și mijloace în caz de intervenție;

c) asigură participarea unui reprezentant în Secretariatul tehnic al C.O.D.M.;

d) participă la evaluarea efectelor și stabilirea cauzelor ce au determinat incidentul de poluare în zona sa de competență.

Art. 21. — Statul Major al Forțelor Navale îndeplinește următoarele atribuții:

a) asigură prin sistemul propriu de observare, naval și costier, centralizarea și transmiterea informațiilor asupra incidentelor de poluare la PNOC;

b) constată poluarea, conform competențelor legale;

c) participă cu forțe și mijloace la intervenția în caz de incident de poluare marină majoră cu hidrocarburi;

d) participă la evaluarea efectelor și stabilirea cauzelor ce au determinat incidentul de poluare marină majoră cu hidrocarburi în zona sa de competență;

e) asigură participarea unui reprezentant în Secretariatul tehnic al C.O.D.M. și în cadrul diviziei de operațiuni maritime.

Art. 22. — Consiliul Județean Constanța îndeplinește următoarele atribuții:

a) asigură spațiu de funcționare pentru Secretariatul permanent al C.O.D.M.;

b) încheie contracte-cadru în așteptare cu furnizorii de materiale, echipamente și servicii, stabiliți de C.O.D.M., în calitate de gestionar al fondului de intervenție pentru dezastre;

c) asigură participarea unui reprezentant în Secretariatul tehnic al C.O.D.M.

Art. 23. — Inspectoratele de poliție județene Constanța și, respectiv, Tulcea îndeplinesc următoarele atribuții:

a) participă cu forțe și mijloace specifice în caz de incident de poluare marină;

b) asigură participarea unui reprezentant în Secretariatul tehnic al C.O.D.M.

Art. 24. — Brigada de Jandarmi Constanța și, respectiv, Tulcea îndeplinesc următoarele atribuții:

a) participă cu forțe și mijloace specifice în caz de incident de poluare marină;

b) asigură participarea unui reprezentant în Secretariatul tehnic al C.O.D.M.

Art. 25. — Brigada de Pompieri „Dobrogea” a Județului Constanța îndeplinește următoarele atribuții:

a) participă cu forțe și mijloace specifice în caz de incident de poluare marină;

b) asigură participarea unui reprezentant în Secretariatul tehnic al C.O.D.M.

Art. 26. — (1) Toate unitățile reprezentate în cadrul C.O.D.M. vor asigura participarea personalului la acțiunile stabilite de coordonatorul general. Pentru perioada în care personalul participă efectiv la intervenția pentru depoluare, acesta va fi salarizat ca pentru lucru în condiții grele și/sau periculoase, conform prevederilor legale.

(2) Decontarea cheltuielilor de intervenție din etapa de pregătire se asigură din fondurile alocate de la bugetul de stat Ministerului Apelor și Protecției Mediului, Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței și Ministerului de Interne până la preluarea efectivă a structurilor unificate ale inspectoratelor de protecție civilă de către Ministerul Administrației Publice.

(3) Recuperarea cheltuielilor ocazionate de acțiunile de răspuns și a celor pentru acoperirea prejudiciilor aduse factorilor de mediu se va face de către Ministerul Apelor și Protecției Mediului pentru marea teritorială și de către Ministerul Finanțelor Publice pentru zona economică exclusivă.

(4) Consiliul Județean Constanța va încheia contracte-cadru cu furnizorii de materiale, echipamente și servicii, pe care le decide C.O.D.M.

SECȚIUNEA a 3-a

Încheierea intervenției

Art. 27. — (1) Decizia încheierii intervenției se ia de către coordonatorul general, dacă:

a) nivelul curățării a fost realizat;

b) operațiunea devine ineficientă;

c) a fost eliminat riscul producerii poluării.

(2) Coordonatorul general va considera că nivelul curățării a fost realizat, dacă:

a) fiecare zonă a fost curățată, încadrându-se în parametrii standardizați;

b) echipamentul a fost returnat la magazii pentru curățare, întreținere și conservare;

c) locurile de depozitare temporară au fost eliberate și reamenajate.

(3) C.O.D.M. întocmește un raport detaliat care va fi înaintat în original, la finalizarea intervenției, Ministerului Apelor și Protecției Mediului, comunicându-se totodată câte un exemplar al acestui raport și celorlalte instituții care au asigurat mijloace și forțe de intervenție, spre a fi folosit pentru recuperarea cheltuielilor, compensarea pagubelor și revizuirea Planului.

CAPITOLUL IV

Programul de exerciții și de pregătire a personalului din forțele de intervenție

Art. 28. — Toate unitățile care fac parte din sistemul național vor asigura participarea personalului propriu din echipele de intervenție la cursurile de pregătire periodice organizate de C.O.D.M.

Art. 29. — C.O.D.M. organizează și conduce anual un exercițiu general de simulare a intervenției în cazul unui incident de poluare marină majoră cu hidrocarburi, la care vor participa unitățile din cadrul sistemului național.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 30. — Lista forțelor de intervenție, cu echipamentele de răspuns și comunicație care aparțin unităților care fac parte din sistemul național, va fi actualizată permanent și păstrată la Secretariatul permanent al C.O.D.M.

Art. 31. — (1) Prevederile prezentului Plan se completează cu cele ale Hotărârii Guvernului nr. 1.232/2000 pentru aprobarea Normelor metodologice de implementare a prevederilor Convenției internaționale privind răspunderea civilă pentru pagubele produse prin poluare cu hidrocarburi, 1992 (CLC, 1992).

(2) În cazul altor poluări decât cele prevăzute în Protocolul din 1992 pentru amendarea Convenției internaționale privind răspunderea civilă pentru pagubele produse prin poluare cu hidrocarburi, 1969, încheiat la Londra la 27 noiembrie 1992, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 15/2000, aprobată prin Legea nr. 158/2000, compensarea cheltuielilor de depoluare și restaurare se face pe principiul „poluatorul plătește“.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea mutuală a conformității acestora

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 5 alin. (2) din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește cadrul de reglementare pentru introducerea pe piață, libera circulație și punerea în funcțiune pe teritoriul României a echipamentelor radio și a echipamentelor terminale de telecomunicații, precum și procedurile de evaluare a conformității și de marcarea acestora.

Art. 2. — Fără a aduce atingere legislației în vigoare, prezenta hotărâre se aplică și aparatului definit la art. 5 lit. a), care:

a) include, ca o parte integrantă sau ca un accesoriu, un dispozitiv de uz medical, inclusiv un dispozitiv de uz medical activ, implantabil, în înțelesul prevederilor Legii nr. 176/2000 privind dispozitivele medicale;

b) constituie un element sau o entitate tehnică separată a unui vehicul, în înțelesul Ordinului ministrului lucrărilor publice,

transporturilor și locuinței nr. 1.938/2001 pentru aprobarea Reglementărilor privind condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească vehiculele rutiere în vederea admiterii în circulație pe drumurile publice din România — RNTR 2 — ediția 2002.

Art. 3. — Prezenta hotărâre nu se aplică echipamentelor prevăzute în anexa nr. I.

Art. 4. — Prezenta hotărâre nu se aplică aparatelor utilizate exclusiv în cadrul activităților din domeniul siguranței publice, din domeniul siguranței statului, inclusiv cel al protecției intereselor economice ale statului, dacă aceste interese se referă la siguranța statului, din domeniul apărării naționale, precum și în cadrul activităților statului din domeniul dreptului penal.

Art. 5. — În înțelesul prezentei hotărâri, următorii termeni se definesc astfel:

a) *aparat* — orice echipament care este fie echipament radio, fie echipament terminal de telecomunicații sau amândouă;

b) *rețea de comunicații electronice* — sistemele de transmisie și, acolo unde este cazul, echipamentele de comutare sau rutare, precum și orice alte resurse, care permit transportul semnalelor prin fir, radio, fibră optică sau orice alte mijloace electromagnetice, incluzând rețelele de comunicații prin satelit, rețelele fixe, cu comutare de circuite sau de pachete, inclusiv Internet și rețelele mobile terestre, sistemele de transport al energiei electrice, în măsura în care sunt utilizate în scopul transmiterii de semnale, rețelele utilizate pentru transmiterea comunicației audiovizuale și rețelele de cablu TV, indiferent de tipul informației transportate;

c) *rețea publică de comunicații* — rețea de comunicații electronice care este utilizată, în întregime sau în principal, pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului;

d) *echipament terminal de telecomunicații* — un produs sau o parte componentă relevantă din acesta, care permite comunicația și care este destinat să fie conectat direct ori indirect prin orice mijloace la interfețele rețelelor publice de comunicații;

e) *echipament radio* — un produs sau o parte componentă relevantă a acestuia, capabil să comunice prin intermediul emisie și/sau recepției undelor radio utilizând spectrul alocat radiocomunicațiilor terestre/spațiale;

f) *unde radio* — unde electromagnetice cu frecvențe cuprinse între 9 kHz și 3.000 GHz, care se propagă în spațiu fără ghidare artificială;

g) *interfață* — punct terminal al rețelei, care este punctul de conexiune fizică la nivelul căruia utilizatorului îi este asigurat accesul la rețeaua publică de comunicații, sau o interfață radio specificând calea radio între echipamentele radio, incluzându-se în ambele cazuri și specificațiile tehnice ale acestora;

h) *clasă de echipamente* — clasă care identifică anumite tipuri particulare de aparate care sunt considerate similare în conformitate cu prezenta hotărâre, precum și interfețele pentru care aparatele sunt concepute; aparatele pot să aparțină mai multor clase de echipamente;

i) *dosar tehnic de construcție* — dosar care descrie aparatul și care furnizează informațiile și explicațiile care arată cum au fost îndeplinite cerințele esențiale aplicabile;

j) *standard armonizat* — specificație tehnică adoptată de un organism de standardizare recunoscut pe baza mandatului Comisiei Europene în scopul stabilirii unei cerințe la nivel european, fără a fi obligatorie conformitatea cu aceasta;

k) *interferență prejudiciabilă* — interferența care pune în pericol funcționarea unui serviciu de radionavigație sau a altor servicii de siguranță ori care degradează serios, împiedică sau întrerupe repetat un serviciu de radiocomunicații ce funcționează potrivit legislației în vigoare.

Art. 6. — (1) Toate aparatele trebuie să îndeplinească următoarele cerințe esențiale:

a) de protecție a sănătății și siguranței utilizatorului și a oricărei alte persoane, incluzând obiectivele referitoare la cerințele de securitate prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 567/2002 privind asigurarea securității utilizatorilor de echipamente electrice de joasă tensiune, dar fără aplicarea vreunei limite de tensiune;

b) de protecție privind compatibilitatea electromagnetică, prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.032/2001 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de funcționare a aparatelor electrice și electronice din punct de vedere al compatibilității electromagnetice.

(2) Echipamentul radio trebuie să fie construit astfel încât să utilizeze eficient spectrul alocat radiocomunicațiilor terestre sau spațiale și resursele orbitale și să se evite interferența prejudiciabilă.

(3) Cerințe suplimentare pot fi aplicate aparatelor din clase specifice de echipamente sau anumitor tipuri de aparate atunci când a fost adoptată o astfel de măsură de către Comisia Europeană, cerințe care determină modul în care trebuie construit aparatul, astfel încât, după caz:

a) să conlucreze prin intermediul rețelelor cu alte aparate și să poată fi conectat la interfețe adecvate în Uniunea Europeană și în România;

b) să nu afecteze rețeaua sau funcționarea acesteia și să nu folosească în mod necorespunzător resursele acesteia, cauzând o degradare inacceptabilă a serviciului;

c) să încorporeze sisteme de protecție care să asigure că datele personale și viața privată ale utilizatorului și ale abonatului sunt protejate;

d) să prezinte caracteristici care asigură evitarea fraudelor;

e) să prezinte caracteristici care asigură accesul la serviciile de urgență;

f) să prezinte caracteristici care permit folosirea acestora de către persoanele cu anumite deficiențe.

(4) Cerințele suplimentare prevăzute la alin. (3) vor fi adoptate prin ordine ale ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației și vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CAPITOLUL II

Notificarea și publicarea specificațiilor de interfață

Art. 7. — (1) Operatorii rețelelor publice de comunicații trebuie să pună la dispoziție Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației specificații tehnice precise și adecvate pentru toate interfețele oferite de aceștia înainte ca serviciile furnizate prin interfețe să fie disponibile public.

(2) Pentru a îndeplini prevederile alin. (1) specificațiile tehnice de interfață trebuie să includă:

a) detalii care să permită proiectarea echipamentelor terminale de telecomunicații capabile să utilizeze toate serviciile furnizate prin aceste interfețe;

b) toate informațiile necesare pentru a permite producătorilor să realizeze încercările relevante privind verificarea cerințelor esențiale aplicabile echipamentelor terminale de telecomunicații.

(3) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației asigură publicarea prin mijloace electronice a specificațiilor tehnice de interfață prevăzute la alin.(1), după primirea acestora de la operatorii rețelelor publice de comunicații.

Art. 8. — Operatorii rețelelor publice de comunicații sunt obligați să furnizeze informațiile prevăzute la art. 7 alin. (1) și (2) ori de câte ori acestea sunt solicitate de părțile interesate.

Art. 9. — Operatorii rețelelor publice de comunicații au obligația să furnizeze Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, în vederea publicării prin mijloace electronice, orice modificare a specificațiilor tehnice de interfață, comunicate în condițiile art. 7.

CAPITOLUL III

Introducerea aparatelor pe piață

Art. 10. — Aparatul se introduce pe piață numai dacă îndeplinește cerințele esențiale prevăzute la art. 6 și celelalte prevederi aplicabile ale prezentei hotărâri atunci când este instalat, întreținut și utilizat corespunzător, conform scopului pentru care a fost produs.

Art. 11. — Producătorul sau importatorul trebuie să furnizeze utilizatorului:

a) toate informațiile privind folosirea aparatului, redactate în limba română, dar aceasta nu exclude furnizarea informațiilor și în alte limbi de circulație internațională;

b) declarația de conformitate cu cerințele esențiale, redactată în limba română, declarație ce trebuie să însoțească fiecare aparat.

Art. 12. — În cazul echipamentului radio, pentru îndeplinirea prevederilor art. 11 lit. a), ambalajul și instrucțiunile de utilizare ale acestuia trebuie:

a) să conțină o indicație că echipamentul este destinat să fie utilizat în România;

b) să prevină utilizatorul, atunci când este cazul, asupra oricărei restricții de folosire sau despre obligația obținerii autorizației de funcționare a respectivului echipament.

Art. 13. — (1) Atunci când echipamentele radio funcționează în benzi de frecvență a căror utilizare nu este armonizată în Uniunea Europeană și în România, producătorul, reprezentantul autorizat al acestuia stabilit în Uniunea Europeană sau în România ori importatorul trebuie să notifice în scris Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației intenția de a introduce astfel de echipamente radio pe piață.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) trebuie făcută cu cel puțin patru săptămâni înainte de data la care se intenționează introducerea pe piață a acestor echipamente și trebuie să conțină:

a) informații referitoare la caracteristicile radio ale echipamentului, în special cele privind benzile de frecvență, ecartul dintre canale, tipul de modulație și puterea de radiofrecvență;

b) atunci când este cazul, numărul de identificare a organismului notificat pentru îndeplinirea prevederilor specificate în anexa nr. IV sau V.

(3) Procedura de notificare și conținutul notificării asupra intenției de a introduce pe piață echipamentele radio ce funcționează în benzi de frecvență a căror utilizare nu este armonizată în Uniunea Europeană și România se adoptă prin ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informației este responsabil pentru evaluarea informațiilor furnizate și poate restricționa punerea în funcțiune a echipamentelor radio în una dintre situațiile prevăzute la art. 17. Aparatele a căror punere în funcțiune poate fi restricționată sunt prevăzute în anexa nr. VIII.

Art. 14. — În cazul echipamentelor terminale de telecomunicații, pentru îndeplinirea prevederilor art. 11 lit. a), ambalajul și instrucțiunile de utilizare ale acestora trebuie să conțină și să afișeze informații suficiente pentru identificarea interfețelor rețelelor publice de comunicații la care acestea sunt destinate a fi conectate.

Art. 15. — În situațiile prevăzute la art. 6 alin. (3) și în cazul aparatelor care au fost deja introduse pe piață, acestea pot fi menținute pe piață pentru perioada stabilită de actele normativele prevăzute la art. 6 alin. (4).

CAPITOLUL IV

Punerea în funcțiune și dreptul de conectare

Art. 16. — Aparatul poate fi pus în funcțiune în scopul utilizării potrivit destinației, atunci când îndeplinește cerințele esențiale corespunzătoare prevăzute la art. 6 și orice alte prevederi aplicabile ale prezentei hotărâri.

Art. 17. — Fără a fi în contradicție cu prevederile art. 16 și fără a aduce atingere condițiilor prevăzute în autorizațiile pentru furnizarea serviciului care utilizează echipamentul radio, Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informației poate restricționa punerea în funcțiune a respectivului echipament, numai pentru motive legate de utilizarea eficientă și corespunzătoare a spectrului radio, evitarea interferenței prejudiciabile sau a problemelor privind sănătatea publică.

Art. 18. — Operatorii rețelelor publice de comunicații nu trebuie să refuze din motive tehnice, invocând aplicarea art. 19, conectarea echipamentelor terminale de telecomunicații la interfețele adecvate, atunci când aceste echipamente îndeplinesc cerințele esențiale aplicabile, prevăzute la art. 6.

Art. 19. — (1) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației poate autoriza un operator al unei rețele publice de comunicații să refuze conectarea, să deconecteze sau să retragă din serviciu un aparat declarat conform cu cerințele esențiale aplicabile, în cazul în care se consideră că:

a) produce deteriorarea serioasă a unei rețele;

b) produce interferență prejudiciabilă;

c) afectează rețeaua sau funcționarea acesteia.

(2) Autorizarea de către Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației trebuie să fie precedată de o cerere temeinic motivată a operatorului, însoțită de un set de elemente generale care vor fi definite de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, incluzând următoarele:

a) dovada că există una dintre situațiile prevăzute la alin. (1);

b) dovada evaluării conformității aparatului și a îndeplinirii de către acesta a cerințelor esențiale;

c) referire la standardele armonizate aplicate, precum și la alte standarde sau reglementări tehnice cuprinse în actele normative emise de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I;

d) clarificări și elemente suplimentare de la operator, dacă este necesar.

(3) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației trebuie să informeze operatorul asupra deciziei luate, în cel mult 30 de zile, specificând motivele pentru adoptarea acesteia.

Art. 20. — (1) În situații de urgență operatorul unei rețele publice de comunicații poate deconecta aparatul fără autorizarea prealabilă din partea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, dacă sunt îndeplinite simultan următoarele condiții:

a) protecția rețelei impune deconectarea aparatului fără întârziere;

b) utilizatorului i se poate oferi pe loc o soluție alternativă, fără cheltuieli pentru el.

(2) Operatorul trebuie să informeze imediat Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației cu privire la măsura luată, prezentând dovezile privind procedura de urgență și îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1).

(3) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, după analizarea documentației prezentate de către operator, trebuie să decidă dacă se menține măsura deconectării aparatului sau se permite reconectarea acestuia.

CAPITOLUL V

Evaluarea conformității

Art. 21. — Procedurile de evaluare a conformității, prevăzute la art. 23 alin. (2), la art. 24, 25 și 26, trebuie să fie utilizate pentru a demonstra îndeplinirea de către aparat a tuturor cerințelor esențiale aplicabile, prevăzute la art. 6.

Art. 22. — (1) Aparatul este presupus conform cu cerințele esențiale aplicabile, prevăzute la art. 6, dacă acesta este în concordanță cu prevederile standardelor armonizate pentru echipamentele radio și echipamentele terminale de

telecomunicații sau cu părți din acestea, care cuprind cerințele esențiale și ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

(2) Lista standardelor române care au adoptat standardele armonizate pentru echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații se aprobă prin ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Lista standardelor se reactualizează ori de câte ori este cazul.

Art. 23. — (1) Prezumția identificată la art. 22 alin. (1) nu exclude necesitatea evaluării conformității cu cerințele esențiale, în condițiile prezentei hotărâri.

(2) Producătorul poate alege ca evaluarea conformității aparatului cu cerințele esențiale prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a) și b) să fie făcută utilizându-se procedurile prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 567/2002 și, respectiv, de Hotărârea Guvernului nr. 1.032/2001, ca alternativă la procedurile prevăzute la art. 24, 25 și 26, atunci când aparatul este în domeniul de aplicare al acestor hotărâri.

(3) Standardele române care au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 567/2002, respectiv ale Hotărârii Guvernului nr. 1.032/2001, și care au adoptat standardele ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene pot fi utilizate ca bază pentru prezumția conformității cu cerințele esențiale prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. a) și b).

(4) Reglementările tehnice comune ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene și care au fost transpuse ca reglementări tehnice naționale pot fi utilizate ca bază pentru prezumția conformității cu alte cerințe esențiale relevante prevăzute la art. 6.

Art. 24. — Echipamentul terminal de telecomunicații care nu utilizează spectrul alocat comunicațiilor radio terestre sau spațiale și părțile de recepție ale echipamentelor radio trebuie să fie supuse procedurilor de evaluare a conformității, prevăzute în oricare dintre anexele nr. II, IV și V, la alegerea producătorului.

Art. 25. — Când producătorul a aplicat standardele armonizate prevăzute la art. 22 alin. (1), echipamentul radio care nu se află în domeniul de aplicare al art. 24 trebuie să fie supus procedurilor de evaluare a conformității, prevăzute în anexele nr. III, IV și V, la alegerea producătorului.

Art. 26. — Când producătorul nu a aplicat sau a aplicat numai parțial standardele armonizate prevăzute la art. 22 alin. (1), echipamentul radio care nu se află în domeniul de aplicare al art. 24 trebuie să fie supus procedurilor de evaluare a conformității, prevăzute în anexa nr. IV sau V, la alegerea producătorului.

Art. 27. — Înregistrările și corespondența legate de aplicarea procedurilor de evaluare a conformității, prevăzute la art. 23 alin. (2), la art. 24, 25 și 26, se vor face în limba română sau într-o limbă de circulație internațională agreată de organismul de evaluare.

CAPITOLUL VI

Marcajul de conformitate CE și alte inscripții

Art. 28. — (1) Aparatele care îndeplinesc toate cerințele esențiale aplicabile trebuie să poarte marcajul de conformitate CE. Elementele de identificare a marcajului de conformitate CE sunt prevăzute în anexa nr. VII.

(2) Marcajul de conformitate CE se aplică de către producător, reprezentantul autorizat al acestuia stabilit în Uniunea Europeană sau în România ori de către importator.

(3) Dacă pentru evaluarea conformității este utilizată una dintre procedurile prevăzute în anexele nr. III, IV și V, marcajul de conformitate CE trebuie însoțit de numărul de identificare a tuturor organismelor notificate implicate.

Art. 29. — (1) Marcajul echipamentului radio trebuie să fie însoțit suplimentar de identificatorul clasei de echipament, atunci când un astfel de identificator a fost atribuit. Identificatorul de clasă este prevăzut în anexa nr. VII.

(2) Marcajul echipamentului radio trebuie să includă un element de informare a utilizatorului că aparatul funcționează în benzi de frecvență a căror utilizare nu este armonizată în Uniunea Europeană și în România.

Art. 30. — (1) Marcajul de conformitate, aplicat în condițiile prevăzute la art. 28 și 29, trebuie să fie lizibil, rezistent la ștergere și aplicat în mod vizibil direct pe aparat sau pe o placă de marcaj aplicată aparatului, precum și pe ambalajul și instrucțiunile de utilizare ce îl însoțesc.

(2) Se interzice aplicarea pe aparate a marcajelor care pot induce în eroare terțe părți, în ceea ce privește semnificația și forma marcajului CE, așa cum sunt specificate în anexa nr. VII.

(3) Aplicarea oricărui alt marcaj este permisă numai cu condiția ca vizibilitatea și lizibilitatea marcajului de conformitate CE să nu fie afectate.

Art. 31. — Aparatul trebuie să fie identificat prin producător pe baza tipului, lotului și/sau numărului de serie și prin denumirea producătorului sau a importatorului.

Art. 32. — (1) În cazul în care aparatului îi sunt aplicabile și alte reglementări specifice care privesc alte aspecte, transpuse pe baza directivelor europene care impun aplicarea marcajului CE, marcajul atestă îndeplinirea prevederilor acestor reglementări.

(2) Într-o perioadă de tranziție, când una sau mai multe dintre aceste reglementări specifice permit producătorului să aleagă ce măsuri sunt aplicabile, marcajul CE trebuie să indice că aparatul îndeplinește numai prevederile acelor reglementări specifice care au fost aplicate de producător. Documentația, informațiile și instrucțiunile de utilizare care însoțesc aparatele trebuie să includă o versiune în limba română și să indice în mod expres acele reglementări specifice care au fost aplicate.

Art. 33. — Este permisă prezentarea la târgurile comerciale, expoziții, demonstrații și altele asemenea a aparatului care nu îndeplinește prevederile prezentei hotărâri, cu condiția ca acesta să poarte un semn distinctiv care să indice clar că nu poate fi comercializat sau pus în funcțiune până când nu îndeplinește aceste prevederi.

CAPITOLUL VII

Organisme notificate și autorități de supraveghere

Art. 34. — (1) Procedura privind desemnarea și notificarea națională a laboratoarelor de încercări, precum și a organismelor de certificare și de inspecție, care realizează evaluarea conformității produselor din domeniul echipamentelor radio și al echipamentelor terminale de telecomunicații, se adoptă, în condițiile legii, prin ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației, în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa nr. VI.

(2) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației va desemna organismele notificate pentru îndeplinirea sarcinilor relevante prevăzute în anexele nr. II, III, IV și V.

(3) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației va publica și va actualiza periodic în Monitorul Oficial al României, Partea I, lista cuprinzând organismele notificate și numărul alocat acestora în registrul organismelor notificate, aprobată prin ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației.

Art. 35. — (1) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației este autoritatea competentă în domeniul echipamentelor radio și echipamentelor terminale de telecomunicații, în scopul asigurării îndeplinirii prevederilor prezentei hotărâri.

(2) Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologie Informației este organismul responsabil pentru exercitarea

activităților de supraveghere a pieței echipamentelor radio și echipamentelor terminale de telecomunicații.

(3) În cazul aparatelor destinate consumatorilor persoane fizice, constatarea și sancționarea contravențiilor se fac de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 36. — (1) Activitățile de supraveghere prevăzute la art. 35 alin. (2) și (3), planificate sau la sesizarea oricărei persoane interesate, sunt exercitate de personalul de inspecție anume împuternicit în vederea îndeplinirii acestor sarcini. Personalul de inspecție trebuie:

a) să aibă acces liber ori de câte ori este necesar, în condițiile legii, în orice spațiu în care producătorii, reprezentanții autorizați ai acestora stabiliți în România, importatorii, distribuitorii, operatorii rețelelor de comunicații și alți utilizatori ai aparatelor, precum și persoanele care assemblează, dețin, instalează, conectează sau întrețin aparate desfășoară activități susceptibile de a cădea sub incidența prevederilor prezentei hotărâri;

b) să solicite și să rețină orice document și orice informație necesare în vederea realizării inspecției privind îndeplinirea prevederilor prezentei hotărâri;

c) să sigileze, să rețină și să solicite efectuarea de încercări asupra aparatelor pentru care există motive întemeiate să se presupună încălcarea prevederilor prezentei hotărâri;

d) să ia orice alte măsuri necesare în situația dată, în condițiile legii.

(2) Producătorul, reprezentantul autorizat al acestuia stabilit în Uniunea Europeană sau în România ori importatorul are obligația de a deține și de a prezenta spre examinare, la cererea personalului de inspecție, documentele ce atestă îndeplinirea prevederilor prezentei hotărâri.

(3) Personalul de inspecție este obligat:

a) să nu divulge informațiile de care a luat cunoștință cu ocazia exercitării atribuțiilor sale;

b) să păstreze confidențialitatea surselor de informații în legătură cu sesizările sau cu plângerile primite.

Art. 37. — (1) Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informației poate să hotărască în orice moment efectuarea încercărilor adecvate pentru verificarea conformității aparatelor cu cerințele esențiale aplicabile, înscrise în declarația de conformitate.

(2) Cheltuielile determinate de efectuarea încercărilor prevăzute la alin. (1) sunt suportate de Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informației.

(3) Dacă în urma încercărilor se constată că aparatul nu îndeplinește cerințele esențiale, cheltuielile determinate de efectuarea încercărilor prevăzute la alin. (1) sunt suportate de către producător, responsabilul autorizat al acestuia sau de către importator. În cazul în care nici una dintre aceste persoane nu poate fi identificată, aceste cheltuieli sunt suportate de către deținătorul aparatului.

Art. 38. — (1) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației poate lua toate măsurile necesare pentru ca aparatele să fie retrase de pe piață sau din serviciu, poate interzice introducerea lor pe piață sau punerea lor în funcțiune ori poate să restricționeze libera lor circulație, atunci când constată că aparatele care intră sub incidența prezentei hotărâri nu îndeplinesc cerințele acesteia.

(2) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației poate să interzică sau să restricționeze introducerea pe piață ori să dispună retragerea de pe piață a echipamentelor radio, inclusiv a tipurilor de echipamente radio, pentru care se consideră, din motive întemeiate, că vor produce interferențe prejudiciabile serviciilor existente sau planificate în cadrul benzilor de frecvență prevăzute în Tabelul național de alocare a benzilor de frecvență.

(3) În situația în care Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației a luat o hotărâre în conformitate cu prevederile alin. (1) sau (2), acesta trebuie să specifice moti-

vele pentru adoptarea ei și dacă neconformitatea se datorează:

a) aplicării incorecte a standardelor armonizate prevăzute la art. 22;

b) insuficiențelor standardelor armonizate prevăzute la art. 22;

c) neconformității cu cerințele esențiale aplicabile, prevăzute la art. 6, în cazul în care aparatele nu satisfac standardele armonizate prevăzute la art. 22;

d) cauzelor ce au legătură cu interferența prejudiciabilă.

CAPITOLUL VIII

Contravenții și sancțiuni

Art. 39. — Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează astfel:

a) încălcarea prevederilor art. 8, 10, 11, ale art. 13 alin. (1) și (2), ale art. 16 și ale art. 32 alin. (1), cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei, precum și retragerea de pe piață, interzicerea comercializării și utilizării aparatelor neconforme, în concordanță cu prevederile art. 38;

b) încălcarea prevederilor art. 14, 24, 28, 29, 30, 31, ale art. 32 alin. (2) și ale art. 33, cu amendă de la 25.000.000 lei la 50.000.000 lei, precum și cu retragerea de pe piață sau interzicerea comercializării ori a utilizării aparatelor neconforme, în concordanță cu prevederile art. 38;

c) în cazul în care persoana care a aplicat marcajul fără a ține cont de prevederile art. 28, 29 și ale art. 30 alin. (2) nu poate fi identificată, prevederile lit. b) din prezentul articol se aplică deținătorului aparatului din momentul în care a fost descoperită neconformitatea;

d) încălcarea prevederilor din anexa nr. II pct. 5 și 7, anexa nr. III pct. 4, anexa nr. IV pct. 2 și 6 și din anexa nr. V pct. 14, 15, 19 și 24, cu amendă de la 25.000.000 lei la 50.000.000 lei, precum și interzicerea comercializării și utilizării până la termenul prevăzut pentru eliminarea neconformităților, stabilit de către personalul de inspecție prevăzut la art. 36 alin. (1), împreună cu producătorul, reprezentantul autorizat al acestuia sau cu importatorul aparatelor, după caz;

e) încălcarea prevederilor art. 7 alin. (1) și (2), ale art. 9, 18 și ale art. 20 alin. (2), cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei;

f) încălcarea prevederilor art. 43, cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei, precum și confiscarea aparatelor retrase de pe piață sau din serviciu.

Art. 40. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 39 se fac de către personalul de inspecție al Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației, anume împuternicit în vederea îndeplinirii acestor atribuții, la sesizarea oricărei persoane sau din oficiu.

(2) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 39 lit. a), b) și d), precum și aplicarea sancțiunilor corespunzătoare se pot face, în cazul în care cumpărătorul are calitatea de consumator persoană fizică, și de către inspectorii de specialitate ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, la sesizarea oricărei persoane sau din oficiu.

Art. 41. — Contravențiilor prevăzute la art. 39 le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, cu excepția prevederilor art. 28 și 29 din aceeași ordonanță.

Art. 42. — (1) În cazul constatării contravențiilor și aplicării sancțiunilor prevăzute la art. 39 lit. a) sau b), organul de inspecție trebuie să informeze în scris Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației în termen de 3 zile.

(2) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației trebuie să confirme sancțiunea aplicată și să notifice producătorului, reprezentantului autorizat al acestuia sau

importatorului aparatelor, după caz, confirmarea acestei sancțiuni.

(3) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației trebuie să publice în Monitorul Oficial al României, Partea I, notificarea măsurii de retragere de pe piață sau din serviciu a aparatelor neconforme, de interzicere a introducerii lor pe piață, precum și de punere în funcțiune. Notificarea poate fi publicată și în cotidiene naționale sau în reviste de specialitate, în funcție de tipul echipamentului radio sau al echipamentului terminal de telecomunicații.

Art. 43. — Producătorul, reprezentantul autorizat al acestuia sau importatorul aparatelor, după caz, trebuie să solicite Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației, în termen de 60 de zile de la notificarea măsurii de retragere de pe piață a aparatelor neconforme, prevăzută la art. 39 lit. a) și b), inventarierea și sigilarea aparatelor care au fost retrase de pe piață sau din serviciu.

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii

Art. 44. — Până în momentul semnării Protocolului european privind evaluarea conformității și acceptarea produselor industriale (PECA), dacă evaluarea conformității unui aparat destinat pieței naționale implică participarea unui organism notificat desemnat conform prevederilor art. 34, producătorul sau reprezentantul său autorizat trebuie să aplice marcajul național de conformitate CS. Elementele de identificare a marcajului de conformitate CS sunt prevăzute în anexa nr. VII. După intrarea în vigoare a Protocolului european privind evaluarea conformității și acceptarea produselor industriale (PECA) aparatele vor purta numai marcajul de conformitate CE în concordanță cu prevederile cap. VII.

Art. 45. — Echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații pot fi introduse pe piață și puse în funcțiune pe baza documentelor de autorizare prevăzute în Ordinul ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației nr. 259/2002 privind abilitarea Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației pentru eliberarea autorizațiilor de tip și a acordurilor de procurare din import pentru echipamentele radio și echipamentele terminale de

telecomunicații, dacă introducerea pe piață a avut loc pentru prima dată înainte de intrarea în vigoare a prezentei hotărâri și numai până la data abrogării respectivului ordin, în conformitate cu prevederile art. 48 alin. (2).

CAPITOLUL X

Dispoziții finale

Art. 46. — (1) Prezenta hotărâre nu este o reglementare specifică în sensul art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.032/2001 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de funcționare a aparatelor electrice și electronice din punct de vedere al compatibilității electromagnetice. Prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.032/2001 nu se aplică aparatelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei hotărâri, cu excepția cerințelor de protecție prevăzute la art. 3 alin. (1) și în anexa nr. 1 și a procedurilor de evaluare a conformității prevăzute la art. 5 alin. (2) lit. a) și b) din Hotărârea Guvernului nr. 1.032/2001.

(2) Prevederile Hotărârii Guvernului nr. 567/2002 privind asigurarea securității utilizatorilor de echipamente electrice de joasă tensiune nu se aplică aparatelor care intră în domeniul de aplicare al prezentei hotărâri, cu excepția cerințelor de securitate prevăzute la art. 2 alin. (1) și în anexa nr. 2, precum și procedurii de evaluare a conformității prevăzute în anexa nr. 5 la Hotărârea Guvernului nr. 567/2002.

Art. 47. — Anexele nr. I—VIII fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 48. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 22 alin. (2) și ale art. 34, care intră în vigoare pe data publicării prezentei hotărâri.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Ordinul ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației nr. 259/2002 privind abilitarea Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației pentru eliberarea autorizațiilor de tip și a acordurilor de procurare din import pentru echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 30 octombrie 2002.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,

Dan Nica

Ministrul industriei și resurselor,

Dan Ioan Popescu

p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

București, 23 ianuarie 2003.

Nr. 88.

ANEXA Nr. I

ECHIPAMENTELE

care nu intră în domeniul de aplicare al acestei hotărâri, astfel cum este prevăzut la art. 3

1. Echipamentele radio utilizate de radioamatori, conform art. 1 definiția 53 din regulamentul radio al Uniunii Internaționale de Telecomunicații, în afară de cazul în care echipamentele sunt disponibile comercial

2. Seturile de componente separate, concepute a fi asamblate de către radioamatori, și echipamentele comerciale modificate de către radioamatori și destinate utilizării lor de către aceștia nu sunt considerate echipamente disponibile comercial.

3. Echipamentele din domeniul de aplicare al Ordinului ministrului transporturilor nr. 216/2000 pentru aprobarea Normelor tehnice privind aprobarea de tip a echipamente-

lor și produselor pentru nave maritime, prevăzute de convențiile internaționale la care România este parte, cod MT. RNR-EM-2000

4. Cablurile și traseele de linii

5. Echipamentele de recepție radio, destinate a fi utilizate numai pentru serviciile de recepție a radiodifuziunii sonore și a televiziunii

6. Produsele, aplicațiile și componentele din domeniul aviației civile

7. Sistemele și echipamentele pentru managementul traficului aerian.

PROCEDURA
de evaluare a conformității, prevăzută la art. 24
Modulul A (Controlul intern al producției)

1. Această anexă descrie procedura prin care producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia stabilit în Uniunea Europeană ori în România asigură și declară că produsele implicate satisfac cerințele aplicabile ale prezentei hotărâri.

2. Producătorul trebuie să întocmească documentația tehnică care să permită evaluarea conformității produsului cu cerințele esențiale și să conțină informații privind concepția, fabricarea și funcționarea produsului.

3. Pentru îndeplinirea prevederilor pct. 2 documentația tehnică trebuie să cuprindă:

- a) o descriere generală a produsului;
- b) desenele de concepție și de fabricație, schemele componentelor, subsansamblurilor, circuitelor etc.;
- c) descrierile și explicațiile necesare pentru înțelegerea desenelor și schemelor sus-menționate, precum și a funcționării produsului;
- d) o listă a standardelor armonizate, aplicate în întregime sau parțial, precum și descrierea și explicarea soluțiilor adoptate pentru satisfacerea cerințelor esențiale ale prezentei hotărâri, în situația în care nu au fost aplicate standarde armonizate sau nu există astfel de standarde;

e) rezultatele calculelor de concepție făcute, examinările efectuate etc.;

f) rapoartele de încercare.

4. Producătorul trebuie să ia toate măsurile necesare în scopul asigurării în procesul de producție a conformității produselor fabricate cu documentația tehnică prevăzută la pct. 2 și 3, precum și cu cerințele aplicabile ale prezentei hotărâri.

5. Producătorul sau reprezentantul său autorizat stabilit în Uniunea Europeană ori în România trebuie să păstreze documentația tehnică pentru inspecții o perioadă de cel puțin 10 ani de la fabricarea ultimului produs.

6. Atunci când nici producătorul și nici reprezentantul său autorizat nu sunt stabiliți în Uniunea Europeană ori în România, obligația de a păstra documentația tehnică disponibilă pentru inspecții revine importatorului.

7. Producătorul sau reprezentantul său autorizat stabilit în Uniunea Europeană ori în România trebuie să aplice marcajul CE pe fiecare produs și să redacteze o declarație de conformitate. Producătorul sau reprezentantul său autorizat trebuie să păstreze o copie a declarației de conformitate împreună cu documentația tehnică.

ANEXA Nr. III

PROCEDURA
de evaluare a conformității, prevăzută la art. 25
(Controlul intern al producției împreună cu încercări specifice ale aparatelor)

Această anexă constă din anexa nr. II la care se adaugă următoarele cerințe suplimentare:

1. Pentru fiecare tip de aparat toate seturile de încercări radio esențiale trebuie efectuate de producător sau în numele său.

2. Identificarea seturilor de încercări care sunt considerate a fi esențiale este responsabilitatea organismului notificat ales de producător, cu excepția acelor seturi de încercări care sunt definite în standardele armonizate.

3. La determinarea seturilor de încercări ce trebuie îndeplinite organismul notificat trebuie să țină cont de precedentele

decizii adoptate de organismele notificate, acționând de comun acord.

4. Producătorul, reprezentantul său autorizat stabilit în Uniunea Europeană ori în România sau importatorul trebuie:

- a) să declare că aceste încercări au fost efectuate;
- b) să declare că aparatele îndeplinesc cerințele esențiale;
- c) să aplice în timpul procesului de producție numărul de identificare a organismului notificat. Atunci când seturile de încercări radio esențiale sunt definite în standardele armonizate, nu mai este necesară aplicarea numărului de identificare a organismului notificat pe aparat.

ANEXA Nr. IV

PROCEDURA
de evaluare a conformității, prevăzută la art. 26
(Dosarul tehnic de construcție)

Această anexă constă din anexa nr. III la care se adaugă următoarele cerințe suplimentare:

1. Producătorul trebuie să întocmească dosarul tehnic de construcție, compus din următoarele elemente:

- a) documentația tehnică descrisă la pct. 3 al anexei nr. II;
- b) declarația de conformitate cu seturile de încercări radio specifice, descrise la pct. 2 al anexei nr. III.

2. Producătorul, reprezentantul său autorizat stabilit în Uniunea Europeană sau în România ori importatorul trebuie să prezinte dosarul unuia sau mai multor organisme notificate.

3. În cazul în care dosarul tehnic de construcție este prezentat mai multor organisme notificate, entitățile specificate la

pct. 2 trebuie să informeze fiecare organism notificat despre celelalte organisme care au primit dosarul.

4. Organismul notificat trebuie să examineze dosarul tehnic de construcție și, în cel mult patru săptămâni de la primirea dosarului, poate:

- a) să emită un aviz către producător, reprezentantul său autorizat stabilit în Uniunea Europeană sau în România ori importator, prin care se precizează că nu a fost demonstrată corespunzător îndeplinirea cerințelor prezentei hotărâri, și să informeze în consecință celelalte organisme notificate care au primit dosarul; sau

b) să emită un aviz către entitățile specificate la lit. a), prin care să se precizeze că dosarul probează îndeplinirea cerințelor prezentei hotărâri.

5. La primirea acestui aviz aparatul poate fi introdus pe piață fără să aducă atingere prevederilor art. 13 lit. a) și ale art. 20.

6. Producătorul, reprezentantul său autorizat stabilit în Uniunea Europeană sau în România ori importatorul trebuie să păstreze dosarul tehnic de construcție pentru inspecții la dispoziția autorităților naționale desemnate pentru inspecție, o perioadă de cel puțin 10 ani de la fabricarea ultimului produs.

ANEXA Nr. V

PROCEDURA
de evaluare a conformității, prevăzută la art. 24, 25 și 26
(Asigurarea calității complete)

1. Asigurarea calității complete este procedura prin care producătorul care îndeplinește prevederile pct. 2 asigură și declară că produsele în cauză satisfac cerințele aplicabile ale prezentei hotărâri.

2. Producătorul trebuie să aplice pe fiecare produs, după caz, marcajul prevăzut de art. 28, 29 și 31 din prezenta hotărâre și să redacteze o declarație de conformitate.

3. Producătorul trebuie să aibă în funcție un sistem de calitate aprobat pentru concepție, producție, inspecții și încercări finale ale produselor, așa cum este prevăzut la pct. 4—17, și acesta trebuie să se supună supravegherii, așa cum este specificat la pct. 18—23.

4. În scopul celor prevăzute la punctul precedent, producătorul trebuie să înainteze unui organism notificat o cerere de evaluare a sistemului său de calitate.

5. Cererea trebuie să includă:

a) toate informațiile relevante pentru produsele avute în vedere;

b) documentația sistemului de calitate.

6. Sistemul de calitate trebuie să asigure îndeplinirea de către produse a cerințelor aplicabile ale prezentei hotărâri.

7. Toate elementele, cerințele și prevederile adoptate de producător trebuie să fie documentate într-o manieră sistematică și rațională, sub formă de măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise.

8. Documentația sistemului de calitate la care se referă punctul precedent trebuie să permită o interpretare uniformă a măsurilor și procedurilor de calitate, așa cum sunt programele, planurile, manualele și dosarele de calitate.

Aceasta trebuie să conțină în special o descriere adecvată:

a) a obiectivelor de calitate, a structurii organizatorice, a responsabilităților personalului de conducere și influența acestuia în ceea ce privește calitatea concepției și a produselor;

b) a specificațiilor tehnice, incluzând standardele armonizate, a reglementărilor tehnice și specificațiilor de încercare relevante care vor fi aplicate și, atunci când standardele armonizate prevăzute la art. 22 alin. (1) nu vor fi aplicate în întregime, a mijloacelor care vor fi utilizate pentru asigurarea că cerințele esențiale aplicabile ale prezentei hotărâri vor fi îndeplinite;

c) a tehnicilor de control și de verificare a concepției, a procedeelelor și acțiunilor sistematice care vor fi utilizate la conceperea produselor aparținând categoriei prevăzute în domeniul de aplicare;

d) a tehnicilor corespunzătoare producției, controlului calității și asigurării calității, a procedeelelor și acțiunilor sistematice care vor fi utilizate;

e) a examinărilor și încercărilor care vor fi executate înainte, în timpul și după procesul de producție și a frecvenței cu care acestea vor fi executate, precum și, dacă este cazul, a rezultatelor încercărilor efectuate înainte de procesul de producție;

f) a mijloacelor prin care se asigură că dotările pentru încercări și examinări îndeplinesc cerințele adecvate pentru executarea încercărilor necesare;

g) a dosarelor de calitate, cum ar fi: rapoartele de inspecție și datele de încercări și etalonare, rapoartele asupra calificării personalului implicat etc.;

h) a mijloacelor care permit să se verifice realizarea calității necesare în ceea ce privește concepția și produsul, precum și funcționarea eficientă a sistemului de calitate.

9. Organismul notificat trebuie să evalueze sistemul de calitate pentru a determina dacă acesta satisface cerințele prevăzute la punctul precedent.

10. Organismul notificat trebuie să prezume îndeplinirea cerințelor prevăzute la pct. 8 în cazul sistemului de calitate care aplică standardul armonizat relevant.

11. Organismul notificat trebuie să evalueze în particular dacă sistemul de control al calității asigură conformitatea produselor cu prevederile prezentei hotărâri, în baza documentației relevante furnizate în conformitate cu pct. 5 și 8, incluzând, dacă este cazul, rezultatele încercărilor furnizate de producător.

12. Pentru îndeplinirea cerinței de la punctul precedent, echipa de audit trebuie să aibă cel puțin un membru cu experiență de evaluator în tehnologia produsului în cauză. Procedura de evaluare trebuie să includă o vizită de evaluare la locul unde se realizează produsul.

13. Decizia trebuie notificată producătorului. Notificarea trebuie să conțină concluziile examinării și decizia de evaluare motivată.

14. Producătorul trebuie să se angajeze că îndeplinește obligațiile ce decurg din sistemul de calitate aprobat și să confirme că acesta rămâne adecvat și eficient.

15. Producătorul sau reprezentantul său autorizat trebuie să informeze organismul notificat care a aprobat sistemul de calitate despre orice modificare a acestuia.

16. Organismul notificat trebuie să evalueze modificările propuse în conformitate cu punctul precedent și trebuie să hotărască dacă sistemul de calitate modificat mai satisface cerințele prevăzute la pct. 8 sau dacă este necesară reevaluarea acestuia.

17. Decizia organismului notificat, în legătură cu prevederile de la punctul precedent, incluzând concluziile examinării și motivarea deciziei de evaluare, trebuie să fie notificată producătorului.

18. Scopul supravegherii sistemului de calitate, sub responsabilitatea unui organism notificat, este să se asigure că producătorul îndeplinește corect obligațiile ce decurg din sistemul de calitate aprobat.

19. Pentru efectuarea inspecției producătorul trebuie să permită accesul organismului notificat în locurile de proiectare, producție, examinare și încercări, depozitare și trebuie să furnizeze acestuia toate informațiile necesare, în special:

a) documentația sistemului de calitate;

b) dosarele de calitate prevăzute în partea sistemului de calitate dedicată concepției, așa cum sunt rezultatele analizelor, calculelor, încercărilor etc.;

c) dosarele de calitate prevăzute în partea sistemului de calitate dedicată producției, așa cum sunt rapoartele de examinare și datele de încercare, datele de etalonare, rapoartele privind calificarea personalului implicat etc.;

d) producătorul trebuie să permită inspectarea, fără notificare prealabilă, de către organismul notificat în locurile unde se realizează produsul.

20. Organismul notificat trebuie să desfășoare audituri la intervale de timp rezonabile pentru a fi sigur că producătorul menține și aplică sistemul de calitate.

21. După fiecare audit organismul notificat trebuie să transmită producătorului un raport de audit.

22. Suplimentar organismul notificat poate face vizite inopinate producătorului. În timpul acestor vizite organismul notificat

poate să efectueze sau să ceară să se efectueze încercări în scopul verificării funcționării corespunzătoare a sistemului de calitate, atunci când este necesar.

23. În condițiile prevăzute la punctul precedent, organismul notificat trebuie să transmită producătorului un raport de vizită și, dacă a fost efectuată o încercare, un raport de încercare.

24. Producătorul trebuie să păstreze la dispoziția autorităților naționale de supraveghere, o perioadă de cel puțin 10 ani de la fabricarea ultimului produs, următoarele:

a) documentația prevăzută la pct. 5 lit. b);

b) modificările sistemului de calitate, prevăzute la pct. 15;

c) deciziile și rapoartele organismului notificat, prevăzute la pct. 17, 22 și 23.

25. Fiecare organism notificat trebuie să țină la dispoziția celorlalte organisme notificate informațiile relevante cu privire la aprobările sistemelor de calitate, emise și retrase, incluzând referințele la produsul implicat/produsele implicate.

ANEXA Nr. VI

CRITERIILE MINIME

pentru desemnarea organismelor notificate în conformitate cu art. 34

1. Organismul notificat, directorul său și personalul responsabil pentru îndeplinirea sarcinilor pentru care organismul notificat a fost desemnat nu trebuie să fie proiectant, producător, furnizor sau instalator al echipamentelor radio sau al echipamentelor terminale de telecomunicații, operator de rețele, furnizor de servicii și nici mandatar al unuia dintre ei. Ei trebuie să fie independenți și nu pot să participe direct la proiectarea, construcția, comercializarea sau întreținerea echipamentelor radio sau a echipamentelor terminale de telecomunicații, nici să reprezinte părțile angajate în aceste activități. Aceste dispoziții nu împiedică posibilitatea schimbului de informații tehnice între producător și organismul notificat.

2. Organismul notificat și personalul său trebuie să îndeplinească sarcinile pentru care a fost desemnat, la cel mai înalt grad de integritate profesională și de competență tehnică. Ei trebuie să fie în siguranță față de orice presiune și risc de corupție, în special financiar, susceptibile de a influența judecata lor sau rezultatele inspecțiilor, în special de către persoane sau grupuri de persoane cu interes pentru aceste rezultate.

3. Organismul notificat trebuie să aibă la dispoziția sa personalul și dotările necesare care să-i permită să execute

corespunzător lucrările administrative și tehnice asociate cu sarcinile pentru care a fost desemnat.

4. Personalul responsabil pentru inspecții trebuie:

— să aibă o bună formare tehnică și profesională;

— să aibă cunoștințe satisfăcătoare ale cerințelor privind încercările sau inspecțiile efectuate, precum și o experiență adecvată pentru aceste încercări sau inspecții;

— să aibă abilitatea de a redacta certificatele, înregistrările și rapoartele cerute pentru a autentifica executarea inspecțiilor.

5. Imparțialitatea membrilor personalului de inspecție trebuie să fie garantată. Remunerarea acestora nu trebuie să depindă nici de numărul, nici de rezultatele încercărilor sau inspecțiilor efectuate.

6. Organismul notificat trebuie să obțină o asigurare de responsabilitate în afara cazurilor în care această responsabilitate este asumată de stat, în conformitate cu legea, la nivel național.

7. Personalul organismului notificat trebuie să păstreze secretul profesional cu privire la toate informațiile obținute în efectuarea sarcinilor sale conform prezentei hotărâri.

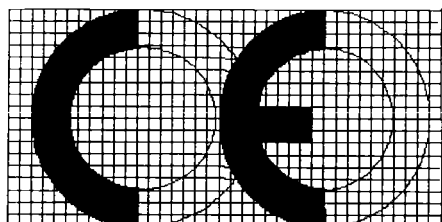
ANEXA Nr. VII

MARCAJUL

de conformitate și identificatorul de clasă

A. Marcajul CE

1. Marcajul CE constă din inițialele „CE” având următoarea formă:

Dacă marcajul CE este redus sau mărit, proporțiile date în desenul de mai sus trebuie să fie respectate.

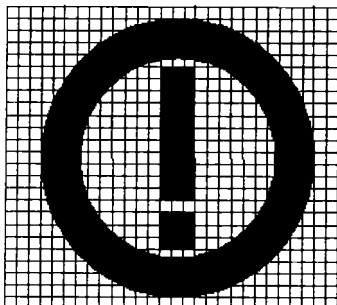
2. Marcajul CE trebuie să aibă o înălțime de cel puțin 5 mm, cu excepția cazurilor când acest lucru nu este posibil, ținând seama de natura aparatelor.

3. Marcajul CE trebuie aplicat pe produs sau pe placa de identificare atașată aparatului, pe care sunt inscripționate datele acestuia. Suplimentar el trebuie să fie aplicat pe ambalaj, dacă acesta există, și pe documentele de însoțire.

4. Marcajul CE trebuie să fie aplicat vizibil, lizibil și rezistent la ștergere.

B. Identificatorul de clasă

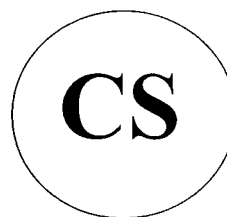
1. Echipamentele radio pentru care se aplică restricții la punerea în funcțiune, conform prevederilor art. 17, sau la introducerea pe piață, conform prevederilor art. 38 alin. (2) din prezenta hotărâre, constituie Clasa 2. Identificatorul clasei de echipamente are următoarea formă:

2. Identificatorul de clasă trebuie să aibă aceeași înălțime ca și inițialele „CE”.

C. Marcajul CS

1. Marcajul de conformitate CS este format din literele C și S, cu forma prezentată în figura următoare:

NOTĂ:

- fontul (stilul literei) — Times New Roman — corp 36;
- diametrul cercului — 20 mm.

În cazul în care marcajul CS trebuie să fie mărit sau micșorat, este necesar să se respecte proporțiile prezentate în figura de mai sus.

2. Literele componente C și S ale marcajului CS trebuie să aibă aceeași dimensiune pe verticală, care nu trebuie să fie mai mică de 5 mm, cu excepția situațiilor în care acest lucru nu este posibil datorită naturii aparatelor.

3. Marcajul CS trebuie să fie aplicat pe aparat sau pe placa de identificare atașată aparatului, pe care sunt inscripționate datele acestuia, pe ambalajul aparatului și pe documentele care însoțesc aparatul.

4. Marcajul CS trebuie să fie aplicat în mod vizibil, lizibil și de neșters.

*ANEXA Nr. VIII**

CLASELE

de echipamente și lista orientativă și neexhaustivă de echipamente sau tipuri de echipamente

1. Echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații care pot fi introduse pe piață și puse în funcțiune fără restricții constituie Clasa 1. Pentru Clasa 1 de echipamente nu este asignat un identificator de clasă de echipamente.

2. Echipamentele radio pentru care se aplică restricții la punerea în funcțiune, conform prevederilor art. 17, sau la introducerea pe piață, conform prevederilor art. 38 alin. (2) din prezenta hotărâre, constituie Clasa 2. Pentru Clasa 2 de echipamente este asignat identificatorul prevăzut la lit. B din anexa nr. VII.

Clasa 1

(i) **Echipamente terminale conectate la rețele fixe și echipamente radio care nu sunt destinate pentru emisie:**

1. ISDN (ISDN acces de bază, ISDN acces primar, ISDN U, ISDN de bandă largă ATM)

2. PSTN [linie analogică unică, linie analogică multiplă (cu/fără apel direct de sosire DDI—Direct Dialling In), echipament conectat la interfețe Centrex sau rețele private virtuale (VPN)]

3. Linii închiriate [analogice (banda de bază) pe 2 fire și pe 4 fire, analogice (banda vocală) pe 2 fire și pe 4 fire, digitale, SDH, optice]

4. Echipamente de date pe fir (X.21, X.25, ethernet, token ring, token bus, TCP/IP, frame relay)

5. Echipamente de difuziune interactivă pe fir (imagine/sunet necomutate, imagine/sunet comutate)

6. Telex (echipament de linie unică, echipament de linie multiplă)

7. Echipamente radio numai pentru recepție

8. Alte echipamente terminale conectate la rețele fixe

(ii) **Echipamente radio care emit numai sub controlul unei rețele:**

9. Seturi portabile GSM, incluzând GSM 900, GSM 1800, GSM 1900 și, când va apărea, GSM 450

10. Echipamente terminale TFTS;

11. Stații de sol pentru serviciul mobil terestru în benzile 1,5/1,6 GHz

12. Stații de sol pentru serviciul mobil terestru funcționând în banda Ku

13. Echipamente TETRA pentru utilizatorul final (non-DMO—Direct Mode of Operation)

14. Stații terestre pentru comunicații personale prin satelit funcționând în benzile 1,6/2,4 GHz

15. Stații terestre pentru comunicații personale prin satelit funcționând în benzile 1,9/2,1 GHz

16. Stații de sol din serviciul mobil terestru cu debit binar redus în benzile 1,5/1,6 GHz

17. Alte echipamente radio care emit numai sub controlul unei rețele

Emitătoare radio armonizate tehnic în Comunitatea Europeană, pentru care statele membre nu introduc constrângeri la punerea în funcțiune:

18. Echipamente DECT

19—21. Dispozitive de distanță scurtă nespecifice

Utilizarea acestor benzi de frecvență este pentru telemetrie, telecomandă, alarme, date în general și alte aplicații similare. Aplicațiile video sunt incluse numai în Clasa 1 pentru frecvențe mai mari de 2,4 GHz.

*) Tabelele cuprinse în anexa nr. VIII sunt reproduse în facsimil.

Sub-clasa	Banda de frecvență	Puterea	Ecartul între canale	Ciclul de întrebuințare	Comentarii
19.	40,665; 40,675; 40,685 și 40,695 MHz	10 mW erp	10 kHz	≤ 100%	Aplicațiile care folosesc semnale audio și vocale sunt excluse din "Clasa 1"
20.	433,050 - 434,790 MHz	10 mW erp	-	≤ 10%	Aplicațiile care folosesc semnale audio și vocale sunt excluse din "Clasa 1"
21.	2446,5 - 2475 MHz	10 mW eirp	-	≤ 100%	În banda de frecvență 2454 - 2475 MHz sunt incluse în "Clasa 1" numai aplicațiile video de interior

22. LAN-uri radio

Sub-Clasa	Banda de frecvență	Puterea	Ecartul între canale	Ciclul de întrebuințare	Comentarii
22.	2446,5 - 2475 MHz	100 mW eirp	-	≤ 100%	Numai aplicațiile de interior sunt incluse în "Clasa 1"

23–24. Aplicații inductive

Aplicațiile inductive includ dispozitive pentru: imobilizarea automobilelor, identificarea animalelor, sistemele de alarmare, detectarea cablurilor, administrarea deșeurilor, identificarea persoanelor, legături vocale prin radio, controlul accesului, senzori de proximitate, sisteme antifurt, inclusiv sisteme antifurt inductive de radiofrecvență, transferul de date la sisteme portabile, identificarea automată a articolelor, sisteme de control prin radio, taxarea automată pe șosele.

Utilizatorii trebuie să fie conștienți că emisiile de la aplicațiile inductive pot cauza interferențe asupra receptorilor sau altor servicii radio din apropierea lor.

O atenție deosebită trebuie acordată satisfacerii cerințelor stricte de protecție a frecvențelor de comunicații din aceste benzi sau din benzile adiacente, care sunt identificate de UIT pentru comunicații în caz de siguranță și catastrofe globale.

Sub-Clasa	Banda de frecvență	Puterea	Ecartul între canale	Ciclul de întrebuințare	Comentarii
23.	115 - 119 kHz	42 dBμA/m la 10 m	-	≤ 100%	
24.	13,553 - 13,567 MHz	42 dBμA/m la 10 m	-	≤ 100%	

Clasa 2

(iii) Alte echipamente radio:

1. VSAT-uri în banda C
2. VSAT-uri în banda Ku
3. Stații terestre pentru transmisii ocazionale prin satelit (SNG) în banda Ku
4. TETRA cu mod de funcționare direct (DMO)
5. TETRAPOL

6. Radio mobile private (PMR)
7. Dispozitive de distanță scurtă
8. Radiorelee
9. Echipamente pentru legături radio fixe
10. Emițătoare de radiodifuziune sonoră și de televiziune
11. Echipamente radio pentru aplicații maritime
12. Echipamente de infrastructură (de exemplu: stații de bază)
13. Echipamente radio funcționând în benzile de radioamatori.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro